

opusdei.org

Dokumentum: Út a Centenárium felé

Az Opus Dei 2028 és 2030 között ünnepli alapításának századik évfordulóját. Erre az évfordulóra való felkészüléshez készítettünk egy dokumentumot "Út a Centenárium felé" címmel, amely néhány ötletet tartalmaz az Opus Dei hívei és barátai számára, hogy elgondolkodjanak az eltelt 100 éven, és azon, hogy a karizma hogyan fog továbbra is életet adni az Egyháznak és a társadalomnak.

2024.01.09.

November 15-én az Atya arra hívta az Opus Dei híveit és barátait, hogy vegyenek részt a regionális közgyűlések előkészületeiben, amelyek témája: Úton a Mű Centenáriumára felé. Elmélyülni karizmánkban és megújítani vágyunkat Isten, az Egyház és a társadalom szolgálatára
[1].

.....

▶ Documento en PDF para teléfonos móviles

▶ Documento en PDF A4

▶ Documento con formato de libro electrónico

.....

A századik évforduló fontossága arra hív minket, hogy feltegyük magunknak a kérdést, hogyan válaszoljunk a jelen kihívásaira az Opus Dei szellemiségének fényében. A Mű századik évfordulóját mindenütt a jövőbe tekintve akarjuk megünnepelni.

"A századik évforduló megünneplése" - írta nekünk az Atya – „**2028. október 2-től 2030. február 14-ig, az Opus Dei női ág munkája kezdetének századik évfordulójáig fog tartani. Ez egyetlen ünnepség lesz két dátummal, az egység kifejezéseként (...).** Remélem, hogy mindannyian részt veszünk az **előkészületekben**" (a Prelátus üzenete, 2021. június 10.).

Számunkra, akik a Mű családjához tartozunk, lehetőség lesz arra, hogy a hit fényével és Isten kegyelmével mélyebben elmélyedjünk Isten szeretetének nagyságában, amely

mindannyiunkat hív. Arra is alkalmat ad, hogy jobban megbecsüljük a Mű szolgálatának szépségét az egyházban és társadalomban.

Ez a dokumentum néhány olyan gondolatot kínál, amely inspirálhat bennünket elmélkedésünkben a századik évfordulón, amely egyben a második évszázad megnyitása az Opus Dei történetében. Azzal az ösztönző szándékkal jött létre, hogy mindannyian javaslatokkal és tapasztalatok benyújtásával vegyünk részt, amelyeket a közelgő Regionális Közgyűlések résztvevői tanulmányozni fognak. A Regionális Közgyűlések eredményei fontos alapanyagot fognak szolgáltatni a 2025-ös Általános Kongresszus számára, és irányt fognak szabni az előkészítésének.

Tehát a századik évfordulóra való felkészülés több mint egy ünnepi

esemény, egy olyan elmélyültebb folyamatot kíván elindítani, amely segít bennünket abban, hogy egyre jobban megértsük, megtestesítsük és közvetítsük szellemiségünket, az Egyház és minden ember szolgálatában.

A százéves évforduló mindenekelőtt új lehetőséget kínál számunkra, hogy újra felfedezzük létünk lényegét: Isten szeretetét mindannyiunk iránt, aki Fiában, a Szentlélek ajándékával gyermekeivé hív minket. Az Atya néhány évvel ezelőtt ismét emlékeztetett bennünket: **A keresztény ember hűségére jellemző a hála, mert mi nem egy ideához vagyunk hűségesek, hanem egy személyhez, Jézus Krisztushoz, a mi Urunkhoz, aki “szeretett engem és önmagát adta értem” (Gal 2,20), mondhatjuk el mindannyian. Annak tudata, hogy Isten személyesen szeret mindegyikünket, az Ő kegyelmével**

hűséges és kitartó szeretetre sarkall minket. Reményteljes szeretetre, amelyet Isten valósít meg az Egyházban és a világban a mi életünkön keresztül a törékenységünk ellenére. (a Prelátus üzenete, 2017.x.10.). Éppen ezért az erre a dátumra való felkészülés arra bátorít bennünket, hogy napról napra egyre inkább igazi szemlélődő lelkek legyünk a világ közepén.

Korunk kihívásai

Ez az évforduló - mondta az Atya - **"jó alkalom arra, hogy átgondoljuk az Egyház és a társadalom előtt álló kihívásokat, és feltegyük magunknak a kérdést, hogyan tudnánk ehhez jobban hozzájárulni"** (a Prelátus üzenete, 2021. június 10.). Szent Josemaría arra hívott bennünket, hogy **"szenvédélyesen szeressük a világot"**. A való világra utalt, amelyben élünk,

a lehetőségeivel és ellentmondásaival együtt. A világ egy élő valóság, amely fejlődik és változik. "A keresztények minden nemzedékének meg kell váltania és meg kell szentelnie a saját idejét" (Krisztus előttünk jár, 132). A világ szeretete feltételezi annak ismeretét és megértését. Ezért a centenárium arra bátorít bennünket, hogy úgy tekintsünk társadalmainkra és korunkra, hogy az Evangélium fényével világítsuk meg azokat.

Az Opus Dei karizmája ma olyan környezetben bontakozik ki, amely sok tekintetben különbözik a száz évvel ezelőttitől. "A történelmi körülmények változásai - a társadalom alakulásában bekövetkező változásokkal együtt - képesek arra, hogy valami, ami egy adott pillanatban igazságos és jó volt, már nem az. Ezért szüntelenül építő kritikai magatartást kell gyakorolnotok, amely megakadályozza a tehetetlenség

bénító és végzetes hatását" (Szent Josemaría, 29. levél, 18). Ahogy az egyes korok kihívásai változnak, az Opus Dei szellemiségét élő generációi megújulnak, hogy ugyanolyan lendülettel adhassanak aktuális és életet adó válaszokat az új kihívásokra, mint az első tagok.

El kell gondolkoznunk a munka, a család, a kapcsolatok, a kultúra, az igazságosság és a béke jelenlegi helyzetéről, mert ezek megszentelésére vagyunk hivatottak; valamint azokról a témákról, amelyek az elmúlt években különös hangsúlyt kaptak és nyomot hagytak társadalmainkon, vagy amelyek várhatóan fontossá válnak a következő évtizedekben. Arról van szó, hogy Isten gyermekének szemével jobban megértsük, milyen is valójában a világ, amelyet szenvedélyesen szeretünk és szolgálni akarunk, és mire van szüksége. Fel kell fedeznünk a sok jó

valóságot, amely körülvesz bennünket, és ugyanakkor azt a sok dolgot is, amely nem felel meg az emberi méltóságnak. Szent Josemaría szavaival élve fel kell tennünk magunknak a kérdést, hogyan maradjunk fogékonyak minden jóra "pozitív és nyitott hozzáállással azokhoz a strukturális változásokhoz és életformákhoz a társadalomban, amelyeket a kor megkíván" (Barázda, 428); vagy más szóval, hogyan újítsuk meg és növeljük vágyunkat, hogy Krisztus üzenetét minden környezetbe, oly sok emberhez eljuttassuk, akiknek szükségük van rá.

Vegyük figyelembe az egyház jelenlegi kihívásait is, amelyek személyesen a mieink is: a szekularizáció és annak szükségessége, hogy felfedezzük, hogyan lehet ma Isten szeretetét hirdetni; a laikusok és a családok szerepe az evangelizációban; a

hagyomány és a megújítás
dinamikája; egység és párbeszéd; az
egyházzal való egység jellemzői;és
így tovább. A karizma, amelyet Isten
Szent Josemariára bízott, arra
irányul, hogy "úgy szolgáljuk az
Egyházat, ahogyan az Egyház akarja,
hogy szolgálják" (Szent Josemaría
szavai az ELIS Center avatásán, 1965.
november 21-én). Ha jól ismerjük az
Egyház kihívásait az egyes
országokban és az egyetemes
egyházban, ez segíteni fog nekünk,
hogy megerősödjünk ebben a
küldetésben.

Újra felfedezni a Lélek ajándékát

2021. június 10-i üzenetében a
Prelátus azt javasolta, hogy ez legyen
az "**identitásunkról,**
történelmünkéről és
küldetésünkéről" való elmélkedés
ideje, a jövőre való tekintettel és a
személyes megújulás vágyával.

A századik évfordulóra való készülés kezdete egybeesett az "Ad charisma tuendum" című Motu Proprio közzétételével, amellyel a Szentatya arra buzdít bennünket, hogy figyelmünket arra az ajándékra irányítsuk, amelyet Isten Szent Josemariának adott, hogy teljes mértékben megéljük azt. Ferenc pápa arra buzdít bennünket, hogy vigyázzunk az Opus Dei karizmájára, a tagok által végzett evangelizációs tevékenység előmozdítása érdekében, és így "terjesszük az életszentségre szóló meghívást a világban a munka, a családi és társas tevékenységek megszentelése által". Az Istentől kapott és Szent Josemária által közvetített üzenet rendkívüli vonzerővel bír, és számos lehetőséget nyújt, hogy kreatívan alkalmazzhassuk.

Amikor olyan szövegeken gondolkodtunk, amelyek segíthetnek ebben az előkészítő elmélkedésben a

Regionális Közgyűlésekre, Szent Josemaría számos írása jutott eszünkbe, amelyek az Opus Dei karizmájának szempontjairól szólnak. Sok más lehetőség mellett itt három levelét javasoljuk:

Az első a 29. levél^[2], amely azért íródott, hogy kiemelje a Mű hívei és barátai küldetésének szempontjait a világ és a házaspár- ill. családi élet megszentelésében. Felhívást jelent minden keresztény számára, hogy Jézus Krisztussal együtt vegyenek részt a megváltásban, ne maradjanak közömbösek, cselekedjenek kovászként a tésztában, merjenek “kovász lenni, ami istenivé teszi az embereket, és miközben istenivé teszi őket, igazán emberiekké is válnak” (7.pont)

A második a 6. levél^[3],

amely az Opus Dei szellemiségének különböző vonatkozásaival foglalkozik. Szent Josemaría több

témáról ír, amelyeket összeköt az általa hirdetett szellemiség sajátossága, evangéliumi gyökere és az első keresztények életéhez való hasonlatossága.

A harmadik levél a 4. számú^[4],

amely témája a szeretet a hit továbbadásában. Szent Josemaría elmagyarázza, hogyan kell evangelizáló párbeszédet folytatni azokkal a férfiakkal és nőkkel, akik közeledni akarnak az Egyház hitéhez. Ennek a megértés és a lelkiismereti szabadság tiszteletben tartásával együtt, a hit megőrzéséhez való hűséggel kell történnie.

Ha figyelmesen megvizsgáljuk azt a környezetet, amelyben élünk, és megosztjuk gondolatainkat másokkal, közelebb kerülünk ahhoz, hogy szavainkkal és életünkkel közvetítsük a keresztény üzenetet és az Opus Dei szellemiségét. Éppen világi jellege miatt az Opus Dei

szellemisége a párbeszéd hídját képezi a munka, a család, az emberek közötti kapcsolatok, a közvetlen környezetünk, a tudomány, a művészet és a politika területén: egy kinyújtott kéz, amely találkozik mindazokkal, akik közelebb akarnak kerülni az igazsághoz, hogy előmozdítsák a személyek és a teremtés méltóságát, hogy jót tegyenek és szépséget teremtsenek.

Az összetett helyzetek és a felgyorsult változások közepette Szent Ágoston szavai ma is érvényesek: "Rossz idők, nehéz idők, ezt mondogatják az emberek; de élünk jól, és jók lesznek az idők. Mi vagyunk az idők! Amilyenek mi vagyunk, olyanok az idők." (Prédikáció 80:8). Így az első megújulás, amire törekszünk, a sajátunk. Hogy a világot közelebb hozzuk Istenhez, mindenekelőtt arra törekszünk, hogy mi magunk kerüljünk közelebb Hozzá, hogy

szemlélődők legyünk a hétköznapi életben.

Múlt, jelen és jövő

A századik évforduló megünneplése egyesíti a múltat, a jelent és a jövőt; a hálát és a reményt, bocsánatkérést és a kegyelem kérését. Szent II. János Pál pápa a 2000. évi jubileum végén arra buzdított bennünket, hogy hálával tekintsünk a múltra, lelkesedéssel éljük a jelent, és reménnyel tekintsünk a jövőbe: "Duc in altum" (Novo Millennio Ineunte apostoli levél, 1). Ugyanígy, amikor különleges évfordulókra került sor, BoldogAlvaro így imádkozott: "Köszönöm; bocsáss meg nekem; segíts még jobban". Ezek a kifejezések szolgálhatnak inspirációként a századik évfordulóra.

Ez a hálaadás ideje lesz, elismerjük Isten ajándékát, a Mű karizmáját, alapítónk életét és az évek során

kapott sok kegyelmet. Hála mindazoknak, akik erőfeszítéseket tettek azért, hogy életet adjanak ennek a szellemiségnek a saját környezetükben. És azoknak az embereknek és intézményeknek is, akik elkísértek bennünket: a Mű híveinek szülei és családjai, férfiak és nők, akik együttműködtek Szent Josemaríával, katolikusok és nem katolikusok, akik nagylelkűen segítettek és segítik az Opus Deit az egész világon. Különösen szeretnénk emlékezni mindazokra, akik életük során valamikor ennek a családnak a tagjai voltak az első száz évben, akikhez különleges kötelék fűz bennünket.

A hálaadással együtt itt lesz az ideje annak is, hogy bocsánatot kérjünk: személyes és kollektív korlátainkért, mulasztásainkért és a károkért, amelyeket mindannyian okoztunk. A múlt emlékeinek elő kell idézniük a karizma eredetének, lényegének,

egyediségének és értékének újrafelfedezését, de el kell mélyülni a történelemben, az emberekben és a konkrét pillanatokban, fényükkel és árnyékukkal együtt: a történelem – legyen az személyes vagy intézményi – az identitás része.

Végül pedig a remény ideje lesz, az Isten kegyelmébe, valamint az Opus Dei karizmájának időszerűségébe és erejébe vetett bizalommal, hogy megvilágítsa a legösszetettebb valóságokat a jelenben és a jövőben. A Szentlélek erejében bízunk, nem a mi erőnkben. Így készülünk fel a 2025-ös egyházi jubileumra is, a harmadik évezred első évfordulójára. Ennek témája "A Remény zarándokai" lesz (Ferenc pápa, Levél R. Fisichella püspökhöz a 2025-ös jubileum alkalmából, 2022. február 11.).

A karizmánkban való elmélyülésnek van egy egyéni dimenziója, amely

minden egyes személyt közvetlenül érint. De van egy intézményes dimenziója is, amely érinti mindazokat a nagyon különböző törekvéseket, amelyeket a Mű tagjai Isten kegyelmével az évtizedek során kezdeményeztek. Ez utóbbiról gondolkodva a kulcskérdés az, hogy ki-ki hogyan tud jelentős keresztény szerepet vállalni a saját területén: oktatás, egészségügy, szegénység, ifjúsági programok, család, kommunikáció stb., hogy széles körben és mélységben terjessze az evangéliumot. Minden egyes személy, aki részt vesz ezekben a törekvésekben, gondolkodjon el az eredetén, és találja meg a módját annak, hogy az életet adó szakmai és apostoli célok még fényesebben ragyogjanak. Megújult elköteleződéssel kell haladniuk, ami magában foglalhatja az irányváltást, ha a társadalmi szükségletek, amelyekből kiindultak, megváltoztak, vagy egy olyan szakasz lezárását,

amely lehetővé teszi egy másik, az egyház és a társadalom jelenlegi igényeinek jobban megfelelő szakasz kezdetét.

Ez megköveteli, hogy megértsük az egyes projektek lényegét és történetét, az átláthatóságot és az egyedi narratíva kialakítására tett erőfeszítéseket. Ezekben az erőfeszítésekben hasznos meghallgatni az alkalmazottakat, régi diákokat, a programokban résztvevő családok és más emberek véleményét, akik azt a környezetet alkotják, amelyben a programok megvalósulnak.

A legrászorultabbak között

A százéves évforduló, ahogy az Prelátus emlékeztetett bennünket, egy új lehetőség arra, hogy **"felismerjük Isten szeretetét az életünkben, és elvigyük másoknak, különösen a leginkább**

rászorulóknak" (a Prelátus üzenete, 2021. június 10.).

Krisztust megtaláljuk a kinyilatkoztatott Igében, a szentségekben, és más emberekben is, különösen a szegényekben. Ferenc pápa azt mondta: „Hivatásunk, hogy felfedezzük bennük Krisztust, hogy ügyeik kapcsán a szolgálatukba állítsuk a hangunkat, de az is, hogy barátaik legyünk, meghallgassuk, megértsük őket és fogadjuk be azt a titokzatos bölcsességet, amelyet Isten általuk akar közölni velünk.”

(Evangélii Gaudium, 198.) Szent Josemaría gyakran felidézte, hogy a szegényekben és a betegekben találta meg az erőt az Opus Dei megvalósításához, és úgy számított az ő imádságukra, mint a legértékesebbre.

Bármilyen helyzetben is vagyunk, mindig lesznek körülöttünk rászorulók. A szeretet, amely arra

készítet bennünket, hogy elkötelezzük magunkat mellettük, szorosan kapcsolódik ahhoz a felismeréshez, hogy mindannyiunknak szüksége van Istenre és másokra, és hogy elszakadjunk azoktól a dolgoktól, amelyek csak a személyes érdekeinkre korlátoznak bennünket. A lelki szegénység arra emlékeztet bennünket, hogy kincseinket Istenben és a személyes kapcsolatokban találjuk meg, és hogy ahhoz, hogy nagylelkű és örömteli életet éljünk, a mai fogyasztói társadalomban el kell szakadnunk az anyagi javaktól. Ahogyan Szent Josemaría mondta: „A szegények - mondta barátunk - olyanok, mint egy lelki könyv, amely belsőleg előbbre visz és ők alkotják imáim fő témáját. Fájdalmat okoznak nekem és mert Krisztussal találkozom bennük, az Ő fájdalma az, ami nekem fáj... Ez a fájdalom tudatossá teszi bennem, hogy szeretem Őt és őket.” (Barázda, 827)

Szakmai munkánkkal és hétköznapi életünk többi részével hozzájárulhatunk ahhoz, hogy Isten szeretetét azok között terjesszük, akiknek a legnagyobb szükségük van rá. A család, a munka és a társadalmi kapcsolatok világának szüksége van az együttműködés, a kölcsönös támogatás és a mások, testvéreink javára való takarékoság tanúira, mindezt a Jézus példáját követő világi módon. A hiteles evangelizáció középpontjában a mi életstílusunk áll.

Az a példátlan fejlődés, amelyet az emberiség a technológia, a pénzügyek és a kommunikáció területén elért, számos olyan erőforrást kínál, amelyek segítenek megszüntetni az egyenlőtlenségeket és enyhíteni az élelem, a gondoskodás, a lakhatás, a munka, az oktatás, a jogok, az egészség és a szabadság hiányát....Ezeket a hiányosságokat úgy érzékeljük, mint

a személy méltóságához és a társadalom helyes rendjéhez tartozó dolgok megtagadását. Ezek az egyéni és társadalmi kihívások, amelyek globálisak és sokrétűek, új "kreativitást követelnek a szeretetben" (*Novo Millennio Ineunte apostoli levél*, 50), amely a szenvedőkhöz való közelségből fakadóan hozzájárul a személy átfogó fejlődéséhez, és így Isten mindannyiunkról való személyes gondoskodásának kifejeződése.

Alapítónk kijelentette, hogy "az az ember vagy társadalom, amely nem reagál a szenvedésre és az igazságtalanságra, és nem tesz erőfeszítéseket azok enyhítésére, még mindig távol áll Krisztus szívének szeretetétől" (Krisztus előttünk jár, 167). Ma a századik évforduló küszöbén, **"különleges lehetőség kínálkozik számunkra, hogy megújítsuk a rászorulóknak iránti szolgálatunkat személyes**

vagy együttes módon, jobban tudatosítva ennek fontosságát Szent Josemaría üzenetében"(az Opus Dei Prelátusa, 'Be to Care' konferencia, 2022.09.29.). Ez az idézet a Prelátus beszédéből értékes elemeket tartalmaz ahhoz, hogy egy újragondolt szeretetről elmélkedjünk.

A Mű százéves évfordulójára való felkészülés ezen éveiben elgondolkodhatunk a keresztény hivatás társadalmi dimenzióján, az egyház szociális tanításának jelentőségén és hatókörén, valamint a munka megszentelésének következményein egy emberibb és keresztényibb társadalom építésében. Úgy is tekinthetünk a százéves évforduló társadalmi örökségére, mint a kapott ajándékokért érzett hálánk kézzelfogható kifejeződésére.

Isten mindent újjáteremt (Jel 21,5)

„A legfiatalabbaknak ebben lényeges szerep jut”írta a Prelátus 2021. június 10-i üzenetében. Ők azok, akik Szent Josemaría üzenetét tovább fogják vinni a következő száz évben. "Mindent megtettünk, és mindent meg kell még tennünk" - mondta néha Szent Josemaría.

A fiatalság nem csupán biológiai tény. Ez egy olyan jellemző, amely idővel is fenntartható. „Ezért nem veszítjük el kedvünket, mert bár a külső ember romlásnak indult bennünk, a belső napról napra megújul.” (2Kor 4,16) Isten kegyelme megújít minket, ha megnyitjuk magunkat előtte. És Isten újjáteremti a világot, minden dolgot, minden környezetet, azon keresztények közreműködésével, akik az ő kegyelmének követői akarnak lenni.

Az Opus Dei 25. évfordulója alkalmából Szent Josemaría arra hívott bennünket, hogy "az isteni

elhíváshoz való hűség megújulása, az öröm és a béke magvetői legyünk a világban" (Karácsonyi levél, 1952. december). Most, a százéves évforduló közeledtével újra felfedezhetjük az alapító karizma szépségét, és elgondolkodhatunk róla, megélhetjük, és hűséggel, kreativitással és örömmel továbbadhatjuk az Egyház és a világ jelenlegi körülményei között, személyesen és intézményesen egyaránt. Így válaszolunk Ferenc pápa felhívására, aki pápasága kezdete óta hív „olyan új evangelizáló korszakra, amelyet ez az öröm jellemez” (Evangelii Gaudium, 1)

Miasszonyunkra, Örömünk okára és Szent Józsefre, a hűség példaképre bízunk a centenáriumhoz vezető utat.

^[1] A Regionális Közgyűléseket Josemaría Escrivá azzal a céllal vezette be az Opus Deiben, hogy eszköze legyen a Mű tagjai számára a közös elgondolkodásra és párbeszédre. Az első pillanattól kezdve tanácskozó jellegűek voltak, és csatornát jelentettek mindenki számára, hogy kifejezhesse a saját véleményét azokról a témákról, amelyek az Opus Dei szellemével és világméretű terjesztésének lehetőségeivel kapcsolatosak" (José Luis González Gullón, "Las semanas de trabajo en los años fundacionales", *Studia et Documenta* 17, 2023, 268. o.).

^[2] *Studia et Documenta* n. 17 (2023): 279-351.

^[3] Josemaría Escrivá de Balaguer, *Collected Letters (II)*, Scepter (2023): Letter no. 6

^[4]Josemaría Escrivá de Balaguer,
Collected Letters (I), Scepter (2022):
Letter no. 4.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hu-hu/article/dokumentum-ut-a-
centenarium-fele/](https://opusdei.org/hu-hu/article/dokumentum-ut-a-centenarium-fele/) (2025.03.24.)